

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 72/04
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ДОО "АА", које заступа АБ, адвокат, против решења Министарства финансија и економије Републике Србије, Пореске управе, Организационе јединице Регионални центар Нови Сад број 47-384/2003 од 17.10.2003. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 13.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија и економије Републике Србије, Пореске управе, Филијале Панчево, Пореске контроле број: 03-475/2003-04 од 25.8.2003. године којим је наложено тужиоцу да ради отклањања утврђених неправилности и незаконитости утврђених у поновном поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на промет за период пословања од 1.1.2000. године до 4.3.2002. године, предузме радње наведене у диспозитиву првостепеног решења.

Тужилац тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, битне повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да другостепени орган решавајући по жалби, није ценио све наводе тужиоца изнете у жалби, а пре свега навод који се односи на порез на промет елеватора течности. Наиме, у поступку поновне контроле првостепени орган није узео у обзир као правно ваљану изјаву крајњег купца на основу које је тужилац требало да буде ослобођен плаћања пореза на промет. Такође, решењем туженог органа потврђена је обавеза тужиоца да исплати обавезе проистекле из споразума о коришћењу бб без накнаде који је закључен између ВВ, оснивача предузећа и тужиоца као корисника бб. Другостепени а и првостепени орган погрешно су ценили да се ради о улагању на име инвестиционог одржавања бб, а уствари се, по мишљењу тужиоца, радило о текућем одржавању и санирању објекта. Такође, по мишљењу тужиоца погрешно су утврђени и износи на доприносе за зараде запослених. Поред погрешне примене материјалног права из пореских закона тужилац указује и на незаконит обрачун затезне камате од стране првостепеног и туженог органа. Стога предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, Врховни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из списа предмета види се да је порески инспектор Филијале Панчево извршио контролу обрачуна и плаћања јавних прихода код тужиоца у периоду од 1.1.2000. године до 4.3.2002. године. О извршеној контроли сачињен је записник од 28.7.2003. године и донето решење којим је наложено тужиоцу да отклони неправилности уочене у поступку контроле.

Правилно је, по налажењу Врховног суда Србије, поступио тужени орган када је у поступку по жалби потврдио првостепено решење из разлога што је на потпуно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право у поступку пред првостепеним пореским органом. Ово стога јер из списа предмета произлази да је тужилац елеваторе течности продао крајњем купцу ДОО "ГГ" и фактурисао их по рачуну број 28/2002 од 4.3.2002. године. Уз ову фактуру није постојала одговарајућа изјава купца која би служила за пореско ослобођење тужиоца па је инспектор правилно обрачунао порез на промет у износу од 55.600,00 динара и законску камату што је све и констатовао записником који је уручен тужиоцу 14.5.2002. године. После уручења записника, тужилац је сторнирао своју фактуру број 28/2002 и потом 16.5.2002. године сачинио нову фактуру за елеваторе течности под бројем 30/2002 уз коју је приказао и изјаву крајњег купца на обрасцу Р1-3 од 16.5.2002. године. На основу оваквог чињеничног стања правилно су констатовали и првостепени и тужени орган да су та сторнирања и исправке књиговодствених докумената која су урађена после сачињавања и уручивања записника пореског

књиговодствених докумената, која су урађена после сагледавања и уручивања записнички пореског инспектора, имала за циљ да се избегне плаћање пореза на промет. У погледу обрачуна пореза по основу закупа бензинске пумпе, правилно су оценили првостепени и другостепени орган да су испуњени услови из члана 66. став 2. Закона о порезу на доходак грађана, а којим је прописано да приходе од непокретности чини остварена закупнина и вредност свих реализованих обавеза и услуга на које се обавезао купац односно подкупац. Стога су правилно порески органи утврдили порез по основу закупа пумпе. Такође, правилно је утврђено да тужилац није обрачунао ни уплатио порезе и доприносе на исплаћене зараде за ВВ запосленог код тужиоца у својству техничког директора и ДД запосленог у својству директора и то за период од 1.4.1996. године до 31.5.2002. године па је основано порески орган извршио обрачун пореза и доприноса на лична примања на основицу од 1.514.488,99 динара. Такође је правилно наложио порески инспектор да се на име пореза и доприноса на лична примања уплати утврђени износ пошто је претходно утврдио да је дана 28.12.2001. године уплаћен на име дневног пазара износ од 970.268,97 динара, а истог дана је путем асигнације број 38 тај износ усмерен за зараде радника за септембар 2001. године. Међутим, овом асигнацијом измирен је и део обавеза и по уговору о куповини складишног простора склопљеног између АА "ЋЋ" и ВВ. Како је на овај начин средствима предузећа преко жиро рачуна тужиоца плаћена обавеза по уговору којим је ВВ, као физичко лице, стекао магацински простор у својину и тако себи повећао личну имовину, правилно је ово плаћање опорезовано као лично примање.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 13.4.2006. године, У.бр. 72/04

Записничар Председник већа-судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ